

ای طبرستان من است از فرار سعی کن بجای تو من
 کتب خسته در آنجا که از رویه اید و اهلان موقوفه اید تا طالبان
 حکمت الهی حاضر شوند و بر آنستد رسید کردند این
 سید روحانی ایستادیم که نتایج کرامت سیدنا
 آن شهر کردند این کتب سزاوار درگاه الهی مقبول
 حکیم الهی در کتب

عبدالله عیسی

هَذَا كِتَابٌ عَجَبٌ فِيهِ كَلِمَاتٌ مُبِينَاتٌ

بِأَمْرِ اللَّهِ

بِسْمِ اللّٰهِ بِحَقِّهِ

بِسْمِ اللّٰهِ

مقصود از کتابهای آسمانی و آیات الهی آنکه مردمان
براستی و دانیانی تربیت شوند که سبب راحت خود
و بندگان شود هر امری که قلب را راحت نماید
و بر بزرگی انسان چسباید و ناس را راضی دارد
مقبول خواهد بود مقام انسان بلند است اگر با نیایش
مزمین و الایست ترا حسیع مخلوق مشاهده می شود
بگوای دوستان امروز را غنیمت شمرد و خود را از فوضا
بجز تعالی محروم نمایند از حق مطلیم سبع البطار
عمل پاک و خالص در این یوم مبارک مزمین فریاد انوار

شوند
—

ای پسر دینار عزیزت نامه شماره سید المنته سیده که بشارت
 و سلامت یاران بود و منافسانه در راه جانان ورود جناب
 سرقوم نموده بودید غلات انو بود عزیز سرور اگر است از طرف
 تحت در نهایت محبت اطلاع داید زیرا در پارسی مونس و این بود
 و همچنین بجای منبذ اسب پیام روحانی و موافق دل و جان
 برسانید اما ترجمه اللوح گرفتن فکس آنها بسیار موافق
 داید لرم اگر نفر بایست نامه نهایت روح در سجا از بود تو حاصل
 بجای سیمو موز و حرم محترمه اش از طرف من تحت محترمانه
 برسان من موجب دعا همیشه بیاد ایشان سرور در شان
 اما مولوده جدیده مبارکت از خدا خواهم که او را قلمش نواید و شمار
 موفق بر آن کند که در آن تعلیم باب حست نفعیم گشاید و شوی
 یاران و هدایت دیگران گردید جناب ستر کبریا است
 مسوا در از از تنخ نهایت مهربانی اطلاع دار و همچنین بار آور
 پای جان پر در برنا و عیدک ^{بسم الله} ^{عبد الله}

جناب میرزا یوحنا داود علیہ بہا و اللہ الایہی

سوال اللہ

بود

۱۹۱۱

ای بندۂ جمال مبارک نامہ شما کہ بتاریخ ۹ اپریل

رسید الحمد للہ دلیل جلیل بود بر قوت امر اللہ و مزیدہ تازہ بود

از اعلا کلمۃ اللہ و یقین است کہ نور مبین در ان اقلیم انشار

خواہد یافت پس باید بجان بکوشید کہ شما سبب انشار شود

جناب مستر کثرت تحت ابدع ابھی و نہایت اشتیاق من بر سائ

شہادت نامہ ایشان ملاحظہ کردید مضمون بسیار بدیع بود

و البتہ تاثر عظیم خواہد نمود جناب اسکندر خان عازم بود

مدین مختصر مراحم شدم جمع یاران و اما آرزو از قبل من

تحت ابدع ابھی ابلاغ نما و علیک بہا و اللہ الایہی

ع

جناب یو خان ابن داود

علیه صلی الله علیه و آله

پیش

امریات پرینسا نامہ سرکول تاریخ نهم فراریر ۱۹۱۲

رسید سفندم سرورث سرور بود دد لیدر بر فوران قلوب یاران سما
در انسا مان فی تحقیقہ مانوق طاقب بختت قیام دارید و مکانات

محقق و مقبرہ تاوانی بجان ددل بکوشش کہ دستان با

ارتباط تام بیاران غادر دسر و کتابره در بیان مستر گردد

جناب حاج میرزا یاقوت در بغداد بخدمت مشغول است

سرورم و در حق او تأیید میفرماید زرت غفور طلبم اما اذن

شکرات زیرا من غمگین بصفتت ایریک سفر نامیم

بعد از رجوع اذن حضور داده میشود جناب خواجه یو

ایرند دارد اسکندریه شدند و ملاقات گردید و علیک صلی الله علیه و آله

ای ثابت برین ناره ۱۵ ژانویه ۱۹۱۰ رسید آنچه که در وقت
 عنایت و فضل و مهربانی شامل گردید و در لندن متوقف شدیم
 یقین است که بخدمات فائده رفق خواهید گردید این عین خبر
 بود که پدید گردید ای بار عبدالبهائم امیدوارم که چنانکه باید و
 میسر برافروزی و حجاب او بام خلق بسوزی بشارت الهی و حق
 و ملکوت ربانی و ربانی نمانی فی الحقیقه بخدمت پرورستی و در
 میدان جانفشانی تا حتی اگر باران لندن مجتمع شوند و همگی بنمایند
 و غیرتی ابراز دارند توجه ملکوت اهی کنند و استمداد از حروف
 نامتناهی نمایند ندای الهی در آن خطه و دیار بلند گردد و نورانیت
 انسانی روشن شود و نفوس همه وقوف بر تعالیم الهی یابند و
 غلب مقدر منجذب نقیضات روح القدس گردد از ملکات
 بین شرق و غرب در قوم نموده بودید این بسیار مفید است و
 دل و مشوق طریفین بجناب کسب ارزش تحت شتافتن عبدالبهائم
 برسان در حق او دعا نمایم که موفق بامور عظیمه گردند و بابت
 انوار ملکوت شوند خدماتشان در ملکوت اهی مقبول و تقاضای
 حصول مقرون گردد اما عباد و الخار اهل استخبار ضروری
 با هر پروردگار ندارد بلکه سبب استوار است و علت انتشار
 عاقبت منکرین نیز از مفضلین گردند و مستکرین نیز بنایست خنوع
 و خشوع بر خیزند همانست که مرقوم نموده فی نفوذ کلمه است که
 الهی را مانند پرگاه نماید عنقریب ملاحظه خواهی نمود که است
 کلمات در اوج اعلیٰ موج میزند جمیع یاران و اهل همانرا بخت
 ای ابلیغ غایب

ای دست عزیز نامه هم سبب برسد عالیته جدول نیست
 مرقوم فرموده بودید که الحمد لله نفحات قدس و شاکر
 واجبات و ابا و رحمن مشغول بشارت گیری و ما نیند عام
 مرشار اینست مرابت پروردگار و کار خاربه با ^{اطرفه} ^{اکابر}
 یاران با و ناسب سرور بختی است بکتاب ^{سیر} ^{میرزا}
 و خانم محترمه نهایت احترام ابلاغ دار اگر چنانچه
 کتابخانه مشرقی پائیس نمودند البته ^{صحف}
 در سائل و الواح حضرت بختی ^{اولی} ^{حضرت نقطه}
 زینت آن کتابخانه خواهد بود قدری هم از کلمات ^{فصیح} ^{بلغی}
 نه آینه لال و شهد و شراب آسا ^{ادوار} ^{الان} ^{سغای} ^{لوب}
 صحف و زبر میرزا بختی باشد آن نیز سبب ^{عبرت}
 و اگر چنانچه شما سفری بایران نماید و کفیل یاران بسیار ^{عید}
 البته شامان کاو کون گردید ^{امه} ^{سده} ^{المقره} ^{نور} ^{مکمل}
 تحت ابرع ابھی برسان ^و ^{علی} ^{الصحف} ^{اللا}

جاناب سید ابوالحسن بختی شریف بقعه زینت از مدینه مبارکه

مناجات طلب نمایند بکیت جانب یوحنا ابن داود

بسم

خدایا یوحنا آواره نرات بیچاره تو بیکانه از خویش گشته
تا آنست که تو گردد بیزار از آفتاب شده تا یار ابرار تو شود
تنهات فریبت و عبادت نماید ده نوبت بخش
کونس و قرین باش سردمان بخش ^{کلفت}
راحت و آسایش ده بیانات بانواکن تا توانی ترانا
زما تا نزد دوست و یگانه سر نواز گردد و با هم خوش
هم دم و هم آواز شود تو را دهند و بخشند و توانا

اربنده حق است آنکه نور محمدی است ابدی ^{ابلاغ}
و کتب جو فیه معلق است بکسند در در و در ^{ابلاغ}

ربانی جمع

ای ثابت بر میان نامه مشکین آن یار نازنین رسول یافت مصافح
مانند شهید و نگین بود زیرا اول است بر خلوص در امرات و ثبوت در سبقت
و اخذ اب بنفحات از معبود مرقوم نموده بودی که بر کورد کردن
مصرفی شده اید و همچو امید رساله مدینه را با سواد الراح سازه زده او بفرستید
الواح طرازات و کلمات و اشارات و تخیلات و اشتراقات را
با کتبیکه این عهد بشرق و غرب نوشته و مضمون منافع و فوائد و حدیث
عالم انسانی و اتحاد و اتفاق جمیع طوائف و مل و در امر یکا ترجمه و
طبع شده اگر سوادى از آن نامه در دست داشته شد از برای او بفرستید
و اما تفسیر شاهزاده و الا در نهایت مهربانی با او بکلمت مساعد در مقام
نمایند زیرا قدری داخل در امور سیاسیست دارد و با کجی از این امور
در کنار نصیحت نمایند و دلالت فرمایند تا از تفتیات عالم فانی
و در شکل بنجا که آن تالی قدری فراغت یابد بلکه دل و جان قدری را
و اساسیست جوید و مشغول سخن شوند و جهان آزادی الهی پی برند سزا
سلطنت ابدی در جهان الهی جویند و از سلطنت این عالم کجی منتقل
گردند ز تزل ایات کنند و تنفیر و مناجات بردارند با ترات
المهجه بسس کرور و تراته القربه بسس هوایت و با تراته
الموقفه بسس برکن و با تراته المومنه بسس شهل تحت ابوع
لهی ابلاغ نما و ملک البهائم الالبسه

ای دوست عزیز خود را غریب ناییدی و این بسیار میباید ^{بجز گفتی و این} بسیار بید جان که بجانان رسیده چگونه غریب است عاصمی که در برین
 پیوست چگونه میزوست آن حرکت و سودانی اگر بن دور است بجان نزدیک
 و در عبودیت ایشان سهم و شریکت و در ارضی بلاد امریکت من ترا هدم و
 هم از دانه و هم آنگت و هم آواز از انتشار نغمات روح القدس در ^{نصفیات}
 مردم نموده بودید اشراق شمس حقیقت همان شدیدی است که مغرب ^{در غایت}
 اقلیم آنگت استوح قدوس رب الملائکه و الریح بلند کرده و نیز وحدت
 عالم انسانی در قطب جهان بلند شود پاریس و آلیس دست در آغوش فقار
 نقلیس نماید و از یکت و ادیکت در جوش و خروشش سهم و شریکت کرده
 و ترک و تاجیکت هدم و هم از شود و انشا الله فرشتش توب و صدای ^{تفنگ}
 از جهان فرنگت برافند شرق و غرب با یکدیگر عشق بازو و بانس ^{دست}
 پروازد این فرود که کشش زد آفاق کرده و این اشراق خاور و باغ ^{خزرا}
 روشن و منور نماید مردم نموده بودی همی در نصفیات بتلاوت آیات ^{تکون}
 بتبلیات الهیه تانوس و سرور و شوق و برخی تحصیل لسان فارسی ^{سفر}
 و شوق ای دوست عزیز در مجامع ملکوت ترتیل بآیت لایه ^{است}
 میگردد و در محافل عالم بالا شبح و تقدیس رب ابجروت میشود ^{المنه}
 آنگت انالیم فرنگت را بمرکت آرد و قطوب قطعات فرس عالم ^{در یکدیگر}
 لغت داده بینان جنگ براندازد اذن حضور خواسته بودی که در ^{ایام}
 نوروز با جناب خواجرا بر ابراهیم با نصفیات ششانی یاد دینید ^{اگرچه}
 اسرائیل در این یوم علیل بودم با ای حضرت خلیل عمل نموده و امید ^{این}
 که بیچ از این سبیل نوشته و بودم با ای رب علیل سر فراز گردند ^{بج}
 باران از اند جالی و ن. تحت ابع ره بی ابلخ دار و ملک ^{الهی}

ای اهل عالم چون در جمیع عالم سیر و سیاحت
 نمایند آنچه معمور است از آثار الفت و محبت است و آنچه مملوک
 است از نتائج بغض و عداوت با وجود این عالم بشتر تیره شود
 و از این خواب غفلت بیدار گردد باز در فکر اختلاف و نزاع
 و جدال افتد که صفت جنگ بیاراید و در میدان جدال
 و قتال جولان کند و همچنین ملاحظه در کون و فساد و وجود و عدم
 نمایند که هر کاشی از کائنات مرکب از اجزاء متنوعه متعدده است
 و وجود هر شئی فرع ترکیب است یعنی چون با یک دانه
 در بین عناصر بسیطه ترکیبی واقع گردد از هو ترکیبی کاشی تشکیل
 شود جمیع موجودات بر این منوال است و چون در آن
 ترکیب اختلال حاصل گردد و تحسین شود و تفریق اجزاء
 گردد آن کاشن معدوم شود یعنی انعدام هر شئی عبارت
 از تحلیل و تفریق اجزاء است پس هر الفت و ترکیب در بین

در بین عناصر سبب حیات است و اختلاف و تحلیل
و تفریق سبب ممت با بجز تجاذب و توافق اشیاء
سبب حصول ثمره و نتائج مستفیده است و متاخر
و مخالف اشیاء سبب انقلاب و اضمحلال است از
تألف و تجاذب سبب کائنات ذمی حیات مثل نبات
و حیوان و انسان تحقق یابد و از مخالف و متاخر اضمحلال
حاصل گردد و اضمحلال رخ بکشد شاید لهذا آنچه سبب
ایستاد و تجاذب و اتحاد بین عموم بشر است حیات
عالم انسانی است و آنچه سبب اختلاف و متاخر
و تباعد است علت ممت نوع بشر است و چون
بکشت زاری مرور نمائی و ملاحظه کنی که زرع و نبات و کل
و ریاحین بوسته است و بسبب عینیتش تشکیل نموده دلیل
بر آن است که آن کشت زار و کاستان بر تربت دهمقان
کاملی انبات شده است و چون پریشان و بی تربت باشد
نمائی دلیل بر آن است که از تربت دهمقان ما هر محروم گیاه

شما خود رونی است پس واضح شد که الفت و التماس
و لیل بر تربیت ربی حقیقی است و تفریق و تشتت
بر صفات و حشمت و محرومیت از تربیت الهی اگر معترضی اعتراض
نماید که طوائف و اعم و شعوب و ممل عالم را آداب و رسوم
و اذواق و طبایع و اخلاق مختلف و افکار و عقول و آراء
مباین با وجود این چگونه وحدت حقیقی جلوه نماید و آنجا
تمام این بشر حاصل گردد گوئیم اختلاف بدو قسم است
یک اختلاف سبب انعدام است و آن نظیر اختلاف
محل متنازعه و شعوب متبازره که یکدیگر را محو نمایند و خاتمان
بر اندازند و راحت و آسایش طلب کنند و خونخواری
و درندگی آغاز نمایند و اختلاف دیگر که عبارت از
تنوع است آن عین کمال و سبب ظهور موهبت حضرت
ذوالجلال ملاحظه نماید کلمه ای حدائق هر چند مختلف از
و متفاوت اللون و مختلف الصور و الاشیاء و لای چون از
یک آب نوشند و از یک باد نشو و نما نمایند و از حرارت

و صیادیک شمس برورش یا بند آن تنوع و اختلاف سبب
از زیاد جلوه و رونق بگردید کرد چون جهت جامع که نفوذ
کلمه اله است حاصل کرد و این اختلاف آداب و رسوم
و عادات و افکار و آراء و طبایع سبب زینت عالم انسانی
کرد و همچنین این تنوع و اختلاف چون تفاوت و تنوع فطری
خلقی اعضا و اجزای انسان است که سبب ظهور جمالی
و کمال است و چون این اعضا و اجزای متنوع در تحت
نفوذ سلطان روح است و روح در جمیع اعضا و
اجزاء سرمان دارد و در عروق و شریان حکم آن است این
اختلاف و تنوع موید ایستاد و محبت است و این کثرت
اعظم قوه وحدت اگر حدیقه فی را کلهما و ریاحین و شکوفه
و شمار و اوراق و غصان و اشجار از یک نوع و یک
لون و یک ترکیب و یک ترتیب باشد بهیچ وجه لطافتی
و حلاوتی ندارد و لکن چون از حیثیت الوان و اوراق و شمار
و اشمار کونا کون باشد هر یکی سبب زینت و جلوه سایر

الوان گزود و حدیقه انیقه شود و در نهایت لطافت و
طراوت و صلاوت جلوه نماید و همچنین تفاوت و تنوع
افکار و اشکال و آراء و طبایع و خلاق عالم انسانی چون
در ظل قوه واحده و نفوذ کلمه وحدانیت باشد در نهایت
عظمت و جمال و علویت و کمال ظاهر و آشکار شود ایوم
جز قوه کلمه الله که محیط بر حقایق اشیاست عقول و افکار
و قلوب و ارواح عالم انسانی را در ظل شجره واحده بسمع
تواند اوست نافذ در کل اشیا و اوست محرک نفس
و اوست ضابط و رابط در عالم انسانی الحمد لله ایوم
نورانیت کلمه الله بر سمیع آفاق اشراق نموده و از هر فرق
و طوائف و ملل و شعوب و قبایل در ظل کلمه وارد و در نهایت
ایستاد محبت مع و متحد و متفقند
هوایه

ای اهل عالم طلوع شمس حقیقت محض نورانیت عالم
است و ظهور رحمانیت در انجمن نبی آدم نتیجه و ثمر شکر

و سنو حات مقدره هر فیض موفور رحمت صرف است
و موهبت بخت و نورانیت محبت ان و جهانیان اینلاف
و التیام است و محبت و ارتباط بلکه رحمانیت و یگانگی و ازله
پیکانگی و وحدت با جمیع من علی الارض در نهایت آزادی
و فرزانهگی جسمال مبارک میفرماید همه بار یکدارید و برک
یک شاخه در عالم وجود را یک شجر و جمیع نفوس منزله
اوراق و از حصار و اثمار شیره فرمودند لهذا باید جمیع
شاخه و برک و شکوفه و ثمر در نهایت طراوت باشند
و حصول این لطافت و صلاوت منوط با ارتباط و الفت است
پس باید یکدیگر را در نهایت قوت نگهداری نمایند و حیات
جاودانی طلبند پس اجتناب الهی باید در عالم وجود رحمت بر
و در کردند و موهبت ملک غیب و شهود نظر بعضیان
و طغیان نمایند و نگاه بظلم و عدوان نکنند نظر را پاک نمایند
و نوع بشر را برک و شکوفه و ثمر شجر ایجاد شده کنند
همیشه باین فکر باشند که خیر می بفرستند و محبت و رعایتی

و مووت و اعانتی بنفسی نمایند و ششمنی نه پند و بد خواهی
نشمند بسبع من علی الارض را دوست انگارند و اغیار را
یار دانند و پیکانه را آتشناشمند و بقیدی مقتد نباشند بلکه
از هر بندی آزاد گردند ایوم مقرب درگاه کبریا نفسی است که
جام و فابخشد و اعدا را در عطا مبدول دارد حتی ستم سحاره را
دستگیر شود و هر خصم لدود را یار و دود این است و ضایاتی
بسمال مبارک این است نصایح اسم اعظم امی
یاران عزیز جهان در جنگ و جدال است و نوع انسان در
نهایت خصومت و وبال ظلمت حفا حاطه نموده و نورانیت و فنا
پنجهان گشته جمیع ملل و اقوام عالم چنگ تیز نموده و با یکدیگر جنگ
و ستیز مینمایند بنیان بشر است که زیر و زبر است هزاران
خانمان است که بی سرو و سامان است در هر سالی هزاران
هزار نفوس در میدان حرب و جدال آغشته بخاک و خون است
و خیمه سعادت و حیات مشکوس و سرگون سروران سرداری
نمایند و بخویر می افشار کنند و بقتله انگیزی مباحات نمایندگی

یکی گوید که من شمشیر بر رقاب اتمنی آختم و دیگری گوید ممکن
با خاک یکسان ساختم و یکی گوید من بسیار دولتی بر انداختم
این است مدار خرد و مباحثات بین نوع بشر در جمیع جهات
دوستی و راستی مذموم و آشتی و حق رستی مقدوح منادی صلح
و صلاح و محبت و سلام این جمال مبارکست که در قطب امکان
خیم زده و اقوام را دعوت بنماید پس ای یاران الهی قدر این
آئین نازنین بدانید و بموجب آن حرکت و سلوک فرمائید و سپل
مستقیم و منهج قویم گمایید و بخلق بنمائید آهنگ ملکوت بلند کنید
و تعالیم و وصایای رب و دود منتش بنمائید تا جهان جهان دیگر
شود و عالم ظلمت منور گردد و جسد مرده حلق حیات تازه
جوید هر نفسی نفس رحمانه حیات ابدیه طلبد این زندگانی عالم
فانی در اندک زمانی منتهی گردد و این عزت و ثروت و جاه
و خوشی خاکدانی عنقریب زائل و فانی شود خلق را بخدا بخوانند
و نفوس را بروش و سلوک ملا اعلی دعوت کنید یقینان را پدر
مهربان گردید و پچارگان را طیب و پناه شوید فقیران را کسرها

کردید و مرخصان را در مان و شفا معین هر مظلومی باشید و محیر
هر مجرّم در فکر آن باشید که خدمت به نفسی از نوع بشر نمائید
و با غراض و انکار و استکبار و ظلم و عدوان اهمیت ندهید
و اعتنا نکنید بالعکس معامله نمائید و بحقیقت مهربان باشید
نه بظاهر و صورت هر نفسی از اجزای الهی باید فکر را در این حصر نماید
که رحمت پروردگار باشد و موهبت آمرزگار به نفسی برسد
خیری بنماید و نفعی برساند و سبب تحسین اخلاق گردد و تعادل
افکار تا نور هدایت نماید و موهبت حضرت رحمانی احاطه نماید
محبت نور است در هر خانه تا بد و عداوت ظلمت است در
هر کاشانه لانه نماید ای اجزای الهی اهمتی بنمائید که این
ظلمت بکلی زایل گردد تا ترهچپان آشکار شود و حقایق
اشیاء مشهود و عیان گردد ع ع

ای دوست ملکوتی از آن دم که فراق حاصل و توجه
 با روپ و امریکا نمودی هر دم یاد تو نمایم و بدرگاه الهی تضرع و
 زاری نمایم و تو را نایب و توفیق جویم و امیدم چنین است
 که بهر دیار که مرور نمائی مذاهی ملکوت بکنی و علم استقامت
 بر افرازی و جمله رحمانی نمائی و بتایید روح القدس زبان
 بگشائی و نفوس تشنه را بماء حیات ابدی بخوانی و بنار و
 روح تعمید دهی چنان صوت صافوری زنی که مردگان زنده
 شوند و کوران پناگردند و کوران شنوا شوند و خواموشان
 زبانی گویا یابند ای رفیق محسبان ملکوت الهی در نهایت
 قوت و بی لشکر حیات جهور باید تا نایب دات متابعاً
 بنخشند امیدوارم که مانند ابر کعباری بهر حد و دو و تجاوز
 که مرور نمائی فیض برسانی و سبز و خرم فرمائی و یا مانند نسیم

جانرور نفوس علیہ را حیات نازہ بخشی و بر آنکه محبت
شما معطر نمائی علم و حدت عالم انسانی بر افروزی
وریشه تعصب مذہبی و وطنی و جنسی و سیاسی بر اندازی و بسبب
افت و یگانگی بین اجزای مختلفه کردی انجمله ابواب
ملکوت باز است و در شرق و غرب نفوس بکمال اشتیاق
و دخول قنایع و میدان واسع است و وقت جولان است
و همسگام ظهور قدرت و قوت دل و جان طوائف عالم و اجزای
و اعم مانند حشرات و خراطین در طبقات سفلیه عمق ارض
سعی و کوشش نمایند و بقوه همدسه طرحهای عجیب
غریب میبریزند و از برای خود لانه و آشیانه میسازند و کارهای
کن که این گروههای مہین طہور علیین کردند بال و پریا بند و در این
فضای ناقصاھی برپند ای رفیق انوار حقیقت مشت است
ہمتی نمائید تا چشمها پنا کرد و مشاہدہ انوار و آثار نماید
حیف است کہ نفوس از فیض موفور ملکوت در این عصر مبارک
و قرن نورانی محروم مانند پس تو خود را فدای نفوس انسانی

نما تا سبب شوی جسمی از فقر بکنج آسمانی می برند و
 رضیان بطیب دانی راه یابند و ناتوانان قوت ملکوتی جویند
 و پیمان پدر آسمانی بشناسند افسردگان ترو تازه شوند و
 نو میدان بموهبت حضرت رحمن امیدوار گردند ششگان بر
 چشمه حیات می برند و خائفان پناه امن و امان التجا
 کنند ای رفیق لذائذ و نعمات آسوفی محدود و فانیست و چون
 بحقیقت نگری و تعمق نمائی لذائذ این جهان دفع الام است
 یعنی تشنگی صدمه و بلاست آب تشنگین آن حرارت نماید
 نه اینست آب فی حد ذاته لذتی دارد و همچنین کرسنگی صدمه
 زنده غذا و رفع آن محنت نماید نه اینست غذای حد ذاته لذتی دارد
 و همچنین تشنگی تشقت است خواب دفع آن تشقت نماید
 نه اینست که خواب فی حد ذاته لذتی دارد جسمی لذائذ عالم
 فانی از این قسبیل است آنچه لذت حقیقی دارد آن فووضات
 ملکوت است و فضائل و کمالات انسانیست علم
 و دانش است صفات رحمانیت و حیات ابدی است

و علیک الصبح الابهی ع ع

اجتای الہی و امام الزمان علیہم وعلیہم السلام

برائے

ای ہائیائیان نورانیان تہنت روز نوروز فیروز سب سرد و شادمانی
 شب و روز گردید نہایت روح در بیان حاصل گشت کہ اکثر در آن شہر کہ اکثر
 اوقات از ابرو و دود تاریک است چنین شہای روشن بر آفرودند
 کہ انوار طلعتش ہیبت آتہ است و حرارت نافذ اش نار مو قہ ہیبت آتہ
 این محفل اش کہ جشن عظیم است بفرزادہ است من بعد بزہای آسپاسانی
 توتہ خواهد نمود چنانکہ جیح ہنہا جیران ماند کہ شصت شرق بہ پروندہ
 بر غرب زد غریبان در شرقی نمود و افق باختر را از کرب خاور منور نمود
 پس نگر آتہ این فضل و عطا و مہبت کبری مد نہایت شادمانی کارائی کند
 و شہج و تقدیس رب ابحنود پردازید و کوشش باہمت غا اعلیٰ و امید
 و شہنات ملکوت ہی فریاد یا ہبہا الہی بر آید تا جہد الہاء و جیح اجتای
 شرق بستایش رب دود پردازند و فرہ بر آزند پاکت و مقدس است
 خداوندی کہ غرب را با نوار ہی شرق فرمودہ و حکیم علیکن الہاء الہی

جناب قاضی زادو در قلمرو مستحق

در قلمرو مستحق چند نامه در قلمرو مستحق

باید گفت و متعین

یک تعلق بلور دارد و سانسید

تعمیر با عمارت در لندن و استوار

استیارت را از خود باطل کرد

و از کلاس حناش نفرستید

استحقاق بسیار داشت دارد

احییت بزمید و هر چند قدر

یک را در طرز کفایت

و هر طرز کفایت را در هر جا

تعمیر و قلمرو مستحق

و هر طرز کفایت

و هر طرز کفایت

اجتہاد بولس والمان

ہجرت

ای اہل ملکوت چقدر از بولس کہ مدت حیات عبادت نمودند در ریاضت کشیدند
 و آرزوی دھم در ملکوت نمودند ولی بوقت نشدن اما شما بدون زحمت در ریاضت چنان
 شدید و داخل در ملکوت کردید چنانکہ در زمان حضرت مسیح درین دنیا دعا بفرمودند
 ولی بطرس و یوحنا و اندراوس فائز گردیدند و حال بگردد اہل عبادت بودند نہ اہل
 پس شکر کنید خدا را کہ این نایب عزت امدید بر شما و این الطاف بایمان
 بجز اول فرمود وقت آنست کہ بشکر آنہ این الطاف روز بروز تو جہ بیشتر نماید
 و تقرب بیشتر یابید و چنان نیکب و مستقل شوید کہ آنکس تقدیس و تناسی
 حضرت معصوم را بلا اعلی رسانید و ہر یک مانند بلبل در این گلشن الہی بجا
 و نفوس رب الجنود پردازید و بس تربیت وجود گردید و علیکم السلام

جناب میرزا یوحنا ابن داود علیہ السلام رتہ الابی

مراتہ

ای سلیل حضرت خلیل جلیل نازہ اخیر رسید اکوٹہ دلاست اہل
 و سلامتی مزاج شریف سنو و دلیل برانجناب جان و دو جوان بجا
 جانان بود الواح کہ در کتبخانہ انگلستان بمیدر بگویند کہ
 غلط است و ادا اعناد داشتاید ما بان کتبخانہ بعض کتب صحیح
 ارسال خواہیم نمود باید انہارا محافظہ نمایند از تالان و تاراج
 مخوم نموده بودید اینست اقتدار و ہمت و مردانگی و عدل و
 انصاف اہل ایران تالان و تاراج رازیب و زینت تخت و
 تاج دانند و جور و جبار امدار مغزست بر اہل و فاشترند امیدوارم
 کہ این تاراج و تالانی دلی سر و سامانی اشکانان عاقبت سبب
 عزت ابدیہ گردد و وسیلہ حصول قربت در گاہ الہی شود
 و علیک الہاء الابی سع

عبد الوهاب عطار
میرزا محمد تقی
میرزا محمد تقی
میرزا محمد تقی

اطرش جناب دایره یوحنا داد و علیہ بہار اللہ

در بار عزیز نامہ نارسیدہ در ضمن بنات سرور گل
وقت خواب معصرت حضرت میسر بود را در قلم بنات
احترام و محبت و پیرانی ابداع دار فی الحقیقہ ای شخص محترم سرور
ریاست و حرمت فوق العادہ است و تصور کن قدرت عالم انانی و
نعمت دلبر و قایل حضرت بہار اللہ است اما حضرت وزیر فارضہ اطرش
امید دارد کہ بواسطہ قرأت الواح در اطلاع بتعالیم بہار اللہ عام در
کبریا نرسد فی الحقیقہ خوب بی حقیقت برده اند تعالیم قدیمہ امروز
نمایند ہر درد را در مان نکرد ہر زخم را مرہم نمود آن تعالیم قدیمہ
سادہ بیار محوب و مقبول است ولی عقول و افکار آری بوجہ
اجتاج بتعالیم نکتہ است و آن تعالیم بہار اللہ است کہ جامع جمیع
است امروز ہر نفعی اطلاع بر وصایا و نفعات بہار اللہ یاد و آواہ
کلمات و حکمت و اشارات و طرزات و اشارات را بخور
در بارادشہ نماید کہ تعالیم رزق امروز عالم فیانی است و بس
در است و در با نشانہ ہر درہا ریس ملاقات معصرت حاضر خواہد
و بکنیز عزیز الہی سہوایت کہ در اطرش است بنات ہر
از قلم بن ابداع دار امیدم چنانست کہ در بار ریس ملاقات
بنات اشتیاق و احترامات فائزہ ہر حضرت وزیر امور
اطرش ابداع دار و علیک ابدا اللہ

لندن

بسم الله صوابه ميرزا الطيف الله عليه وآله

حضرت ميرزا پرخا داود عليه وآله

هوالة

در دست عزیز نامه در شیراز در وقت شب با کلمه سیده از درود سرور
 لا هم مرقوم نموده بود یکدیگر از درودها اجبارند در کتاب حدود سرور در
 اینست نوشته که شب بر خفته هر شهر دلدار گردید بس سرور و فرج و شادمانی
 پدید آن بر ماند که در شهر خلافت شهر شریف و اگر ما شب نمانند در هر خانه که وارد گردید
 چلا محراب شهر را خاشاک نمائید هر از نو بسیار منون و خوشنم و بخت شهرت
 بهاد الله عمر و نیک در تمام و اول تا نایبات و توغقات ناقصه کلام مرقوم نموده بودی
 که کفر و عاظمیم که بر ضار بر کفر محمد و مناس که عین خیر عالم و عزة ابد و حیا است
 خیر عالم بهر موقی تویم از این عبارت و واضح و شریف است که یکدیگر بر محمد
 عیاش تا هر روز هر نفس که ما است از کجی طایفه بود است بروح اول
 موقت در هر جا که است مانند ستاره در خورشید است بیخاکه تا کمال
 بحر شد است و اما اگر زلزله صادر نماید و لرزه عده اندازد دعوات خیران
 بین است از الطاف الهی بهر خجالت که در لندن خدمت مانت
 بهای و بسبب موت و نجات کفر کردی و عیدک الحیا و الآب

